

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

28 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii:

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru, Iuliana Oprea

soluționînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Zamurdac Fiodor, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Zamurdac Fiodor către Consiliul orășănesc Rîșcani, Primăria Rîșcani, Zamurdac Nina, Zamurdac Iurii, OCT Rîșcani privind anularea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 02 septembrie 2014,

C O N S T A T Ă :

La data de 19.10.2010 reclamantul Zamurdac Fiodor s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Consiliul orășenesc Rîșcani, Primăria orașului Rîșcani, intervenient accesoriu Zamurdac Nina privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat, că prin Decizia din 12.04.1984 a primit de la Sovietul orășănesc Rîșcani un lot de teren pentru construcția casei de locuit pe str. Petru Rareș, 30, or. Rîșcani, iar pe acest lot de teren a construit o casă de locuit cu două nivele, pe care nu a finisat-o, motiv pentru care nu a perfectat toate actele necesare și nu a dat-o în exploatare, dar în anul 1985 a locuit în ea la etajul I. Ulterior, a plecat peste hotarele țării, iar în casă a rămas să locuiască sora sa Zamurdac Nina.

În anul 2010 cînd a revenit de peste hotare, a depistat că sora sa Zamurdac Nina a perfectat toate actele pe casă pe numele său, inclusiv a aflat că există Decizia 3/2 din 09.03.1999 prin care lotul anterior repartizat lui, s-a repartizat lui Zamurdac Nina și Zamurdac Iurii.

S-a adresat Primăriei cu o cerere prealabilă la care nu a primit răspuns. Consideră că Decizia 3/2 din 09.03.1999, prin care s-a repartizat lotul lui Zamurdac Nina și Zamurdac Iurii pentru construcția casei este ilegală din motivul că nu putea fi transmis un teren care era deja ocupat de o construcție capitală privată altui cetățean decît proprietarului acestei clădiri situate pe terenul respectiv. Primăria a

indicat chiar că transmite și casa cu două etaje, fapt care duce la exproprierea sa fără vreun temei legal. Mai indică reclamantul că în baza Deciziei Consiliului orașenesc Rîșcani nr. 8/6 din 06 martie 2001 pîrîta Zamurdac Nina a primit titlul de autentificare a deținătorului de teren cu nr. cadastral 7101119004 asupra 1/2 din lotul de pămînt cu o suprafață de 0,1293 ha, de pe str. Petru Rareș, 30 or. Rîșcani, lot care susține Zamurdac Fiodor i-a fost repartizat lui.

La data de 04 iulie 2004 a fost întocmit procesul verbal de recepție finală nr. 41, prin care pîrîta devine proprietarul casei de locuit construită de reclamant, înregistrînd-o la OCT sub nr. cadastral 7101119004.01.

Reprezentantul reclamantului a solicitat instanței de al repune pe Zamurdac Fiodor în termenul de prescripție, anularea deciziilor primăriei orașului Rîșcani nr. 3/2 din 09.03.1999 și deciziei 8/6 din 06.03.2001 și actelor întocmite în baza lor, a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 7101119004, a procesului verbal de recepție finală nr. 41, anularea înscrierilor cadastrale nr. 7101119004 asupra 1/2 din lotul de pămînt cu o suprafață totală de 0, 1293 ha, de pe str. Petru Rareș 30, orașul Rîșcani, eliberat pe numele lui Zamurdac Nina și anularea înscrierilor cadastrale nr. 7101119004.01 din 04.07.2004 prin care a fost înregistrat procesul verbal de recepție finală nr. 41 din 04.07.2004 a 1/2 din casa de pe str. Petru Rareș 30, orașul Rîșcani.

Prin hotărîrea judecătoriei Rîșcani, din 20 decembrie 2013, acțiunea înaintată s-a respins ca fiind tardivă.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a indicat că reclamantul nu a prezentat instanței probe concludente și utile, care ar dovedi faptul omiterii pe temeiuri întemeiate a termenului de adresare în judecată pentru apărarea drepturilor sale în mod personal sau prin reprezentant. Motivele invocate de reclamant poartă un caracter declarativ, nefiind bazate pe suport probatoriu..

Nefiind de acord cu hotărîrea instanței de fond Zamurdac Fiodor prin intermediul reprezentantului Fotescu Mihail a declarat apel, cerînd admiterea apelului, casarea hotărîrii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărîri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 02 septembrie 2014 s-a respins apelul declarat de către Zamurdac Fiodor și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Rîșcani din 20 decembrie 2013.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat

normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel Zamurdac Fiodor a declarat recurs prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Bălți din 02 septembrie 2014 și a hotărârii Judecătorei Rîșcani din 20 decembrie 2013 cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul

în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Zamurdac Fiodor asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Zamurdac Fiodor ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Zamurdac Fiodor, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 02 septembrie 2014, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Zamurdac Fiodor către Consiliul orașănesc Rîșcani, Primăria Rîșcani, Zamurdac Nina, Zamurdac Iurii, OCT Rîșcani privind anularea actelor administrative.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea